

ADDENDA

ad Tom. II.

Ad Cistum 1034. *Helianthemum serpyllifolium* JACQUINI non est nostrum, habet enim calyces leves. Nostrum est *Cistus suffruticans*, procumbens, exstipulatus, foliis oppositis, pilosis, ciliatis, floribus racemosis p. 93. n. 26.

Ad Tithymalum 944. Lathyrus folia multa habet, lactuce similia, aut capparidis, quæ cum exaruerint, oriuntur grana piperis mole, candida, dulcia: facilis purgatio PLIN. L. XXVII. n. 71. Tithymalus genus herbe acerrimæ, qua Lacon pungebat palpebras ad lippitudinem SUIDAS L. III. p. 468. Cataputiae minoris grana 7. 8. purgare, vel 20. absque folliculis MIZALD. hort. med. p. 137. Tithymalum nostri vocant herbam lactariam, alii lactucam caprinam, manat lacte PLIN. L. XXVI. n. 39. Limaces cataputia cocti diarrhæam faciunt BOCCONE Mus. di. p. 145. Succum Tithymali per incisionem educi, & in vasa colligi TTEOPHRAST. L. IX. c. 8. Ἰππομαδὸς ex τιβυμαλῶ fit ID. L. IX. c. 15. Succo Tithymali se purgant Colchi LAMBERTI relat. p. 56.

Ad Tithymalum 1045. Characias foliis oleæ, ramis digitalis crassitie, altus ad 5. 6. cubitos PLIN. L. XXVI. n. 39.

Ad Tithymalum 1047. Quintus T. cyparissias a foliorum similitudine, caule gemino aut triplici, vis quæ helioscopii PLIN. L. XXVI. n. 43. Cyparissias helioscopio valentior, folia arida ad semis oxybaphon purgant RUFUS. Mors a Tithymalo, (quo?) pro mercuriali in clystere adhibito LA MOTTE obs. 36. Esula parva melior, radiculis exiguis, hujus corticem MESUE commendat 736. Cerevisia Dantiscana alvum ducit, quia inter lupulum plurima esula nascitur PONTANUS. Esula foliis Taxi RIV. pene lethaliter in pulvere purgavit GLEDITSCH. meth. p. 41. Sal habet pyramides hexagonias, prismati hexagonio insistentes (nitrum) BELLIN. gust. org. p. 81.

Ad Tithymalum 1049. Peplis, fyce, meconion, ex una radice tenui fruticat, foliis rutæ γ, paulo latioribus. Semina sub foliis rotunda, minora, quam papaveris albi: alvum solvit PLIN. L. XXVII. n. 93. An huc an ad paraliolum.

Ad Tithymalum 1050. Τιβυμαλλος ἡλιοσκοπιος omnium debilissimus, ducit pituitam, bilemque. Succus validior, tunc semen, deinde folium RUFUS. Quintum genus Tithymali helioscopius, foliis portulacæ, ramis 4. 5. a radice stantibus, rubris, succo plenis, semipedalibus, semine albo; purgat PLIN. L. XXVI. n. 42.

Ad Tithymalum 1052. Tithymalus myrsinites f. myrti acutis, pungentibus, foliis mollibus, etiam necem dat PLIN. L. XXVI. n. 40. Non nostrus.

Ad Tithymalum 1053. Tithymalus 6. platyphyllos, alias amygdalites, brevia folia habet & latissima: purgat PLIN. L. XXVI. n. 44.

Ad n. 1055. Tithymalus paralius folio rotundo; caule palmari, semine albo, ramis rubris PLIN. L. XXVI. n. 41. fabæ magnitudine semen ad dimidium acetabulum sumtum purgat PLIN. L. XX. c. 19. Idem puto locus, qui RUFUS.

Ad Nymphææ characterem. Alia in Ægypti flumine Κερα rosis similia fructu: in alio folliculo ex radice adnascitur locus favo vesiarum similis (fructus): in eo ut olivæ nuclei, esculenti, nascuntur HERODOT. L. II. p. 361.

Ad Actæam 1076. Calyx bifolius, foliis ovatis, cavis. Petala exteriora subrubella, magis cava, acuminata, caduca, alba. Petala interiora tria, quatuor, perparva, staminibus æqualia, ovato lanceolata, quorum petioli cum ætate crescunt.

Ad locum natalem Amygdali 1078. adde Val d'Aoie sub m. S. Bernhard. In Persia eadem nascitur, non eadem cum dulci quæ altior FRYER. trav. p. 242.

Ad Prunum 1080. Vim non esse in aqua destillata, neque in destillato cum vino spiritu STAHL mat. med. p. 342. 343. neque in aqua florum Filix. Florum pruni manipulus in vino infusus commode purgat LINN prog. indig. aut cum pulve coctorum RIEDLIN. muen. n. 671.

Ad Prunum 1081. Prunus insititia HUDSON. Arbor magnitudine pruni domesticæ. Rami leves, annotini fusco rubri: ramuli in sylvis & sepibus spina acuta terminati, in hortis & cultis innocui. Folia ovata, serrata, superne subglabra, inferne villosa. Stipulæ lineares, acute, ciliatæ. Petioli gemelli, calyx & flos pruni domesticæ. Fructus rotundus, pruno domesticæ dimidio minor, niger vel ex luteo albus. In exemplo HUDSONIANO, quod idem est cum nostro, folia ovata, latiora quam in sylvestri Pruno 1080. brevia, subhirsuta, non villosa, minute serrata. Petioli duarum linearum, calyx expansus. Petala ovata.

Porro ad ramos a Cel. TSCHIFFELIO missos, circa Kilchberg nascentes. Folia ovata, serrata, subhirsuta, spinæ nullæ, flores fere gemini, in petiolis robustis, sub foliis nascuntur: calycis segmenta ovata, rugosa, ciliata: stamina expansa 19. & ultra. Petala ex brevi petiolo patula, alba, subrotunde incisa & cordata: tuba curva, stigmatate latiusculo. Tres stipulæ siccæ ad basin petioli florigeri. Campanula calycis glabra, filamentorum staminum origo latiuscula: spinæ paucæ, valentes, folia glabra, ovato lanceolata, crenata. Cortex hirsutus.

Ad Mespilum 1089. Elfebeeren CRAMER t. 17. Ic. OEDER. t. 302. β. & t. 301 quam a nostro separat: nostra tamen Mespilus foliis incisis non est nisi varietas, quam etiam totam calvum

- calvam habeo. De boreali planta non pronuntiaverim. Lignum firmum figuram non mutat, ad librarum brachia laudatum.
- Ad Mespilum 1094. Folia ovata, hirsuta, ciliata, etiam ferrata. Flores solitarii, petiolo brevissimo. Fructus involucre fericeo, pene totus separabilis: calycis segmenta lanceolata. Petala alba, breviter petiolata, inde dilatata, emarginata, undulata, magna. Stamina 28.29. Tubæ quinque, cornubus crassis, una sola, duæ & duæ coherentes.
- Rosam 1104. denique Genevæ Gen. de SAUSSURE reperit, vere a canina, aque reliquis diversam. Fruticulus firmus, humilis est, ramosus, multiflorus, qui caninæ decempedalis. Pars infima spinis libera, suprema spinis horrida, deorsum spectantibus, parum incurvis, longis, gracilibus, & fere cylindricis. Stipulae maximæ, in dorso hirsutissimæ, ferratæ, rubris glandulis adpersæ. Petioli florales pilos fortiores habent, glanduligeros. Folia inferius quinata, superius ternata, duriora & crassiora, quam caninæ, & rotundiora, subtus tomentosa: dentes aristati, in basi latiores, minus longi, minus acuti, minusque curvi, & minus repetito ferrati. Petioli foliorum pleni robustis pilis & globuligeris. Pedunculi florigeri, germina, calyx glandulis exuberant. Calycis folia demum post petalorum delapsum reflexa, plena pilis robustis, fuscis: appendicibus simplicibus, vel unica pinna ornatis, ora plena pilis globuligeris, sine appendicibus elliptico. lato, lanceolato. Petala majora quam caninæ, minus emarginata, colore & odore magis intensis. Tubæ lutæ sessiles, stigmatibus pene quadrangulari.
- Ad n. 1109. In Leucophlegmatia appetitus Rubi nigri felicissimum effectum habuit, urina largè mota. CLERC *hist. natur. de l'homme* p. 75.
- Ad Rubum 1111. Petala potius angustiora quam calycis segmenta, alba, elliptica.
- Ad Fragariam 1112. n. 6. *Preslinge*. Caules floriferi rubentes, hirsuti. Calyx segmentis angustioribus expansis, latioribus, ad fructum contractis. Flos patulus, petalis rotundis, stamina 20. Tubæ recte innumerabiles.
- Ad Fragariam 1112. n. 8. Fragaria fragifera absque flagellis, foliis extus sericeis, caule & calyce hirsuto, fructu piloso, intus rubri coloris, unde calyx rubet, sapore valde diverso. Biennæ in calidis petrosis Juræ.
- Ad Fragariam 1116. In Herbario SCHEUCHZERIANO cum nomine Fragariæ Helveticæ non ea planta fuit, sed alia Sibbaldiæ folio tridentato, ab ea diversa flore in pediculo nudo, unico, supra folia elato, multo majori, petalis cordatis calycem superantibus.
- Ad Clematidem 1114. Flores perparvi, petala lanceolata, subhirsuta, viridia.
- Ad Atragenen 1145. Sed utique nostra scandit, ut nunc in optimis exemplis vidi.
- Ad Anemonen 1153. Ab Anemones Nemorensis incauto pastu boves ininexpertæ hæmorrhagia per anum & lotium erumpente pereunt LINN. *us. hist. natur.* n. 20.
- Ad Ranunculum 1158. Omnino recte de SCHEUCHZERI planta.
- Ad Ranunculum n. 1179. Inter herbas SCHEUCHZERI fuit aliquantum diversus, foliis in caule ex ordine quatuor, ovato lanceolatis, amplexicaulibus, petiolo florali longe nudo. Flos parvus videtur.
- Ad Trollii characterem. Trollii femina duplici utique ordine in folliculo ponuntur, ovato triquetra, numerosa. Caulem ramosum habeo. *Trollius humilis fl. patulo* BUXBAUMII habet nectaria longitudine petalorum LINN. *philos. bot.* p. 248.
- Ad Aconitum 1197. Inter staminum ungues & petala inferiora 4. & 5. styli, nigri, patuli.
- Ad Aconitum 1197. Napelli flores masticati formationem relinquunt, late per linguam repentem, & una caput quasi a diademate premuntur, aut vinculo, & membra semifopita languent. Vinum tamen cum tota planta maceratum, & destillans cum ea vini spiritus, non stupefaciunt *Journ. d'Agric.* 1765. May.
- Ad Veratrum 1204. Flores mares hexastemonæ, filamentis longis, basi latioribus, petalis ciliatis, ejus generis flores duos numeravi. Hi supremi. Feminini flores sunt siliquis tribus, conglutinatis, tuba recurva, seminibus in quoque loculo bino ordine dispositis: in quoque femina numeravi sex.
- Ad Phalangium 1213. & 1214. Posterius Basileæ vulgo in fegetibus provenire. Prius in sylvis nonnullis, rarius tamen LA CHENAL.
- Ad Allium 1218. Infra Neudorf in dumetis IDEM.
- Ad Allium 1227. *γ. Cera juncifolia minor purpurea* SCHEUCHZ. in H. S. est nostra planta.
- Ad 1230*. HEMEROCALLIS foliis ensiformibus, scapo paucifloro, petalis lineatis, undulatis. *Lilio Aphodelus phœnicis* LOBEL. ic. 93. GARIDEL t. 61. *Hemerocallis corollis flavis* LINN. p. 462.
- In pratis inter *les Posses & Fenalet* Ci. RICOU. Radices longæ, teretes, cylindricæ, folia radicalia ensiformia, plana, origine angustiori, inde latefcentia & longe lanceolata. Caulis firmus, cavus, tripedalis, stipulae lanceolatae, fuscae. Summa pars caulis ramosa, flores fere octo. Eorum tubus longus, ex ovario eductus, quod comprehendit, inde latefcit; petala in universum rectis, sed undulatis, lineis percurfa, ex flavo fature rubentia.
- Ad Liliū 1231. Flores lili non debent in oleo contabescere, quod fetidum fieret & noxium. Subinde oportet novos in oleum flores dare *Descr. des plant. usuel.* p. 206. Aqua stillatiua lili albi duplex, & quinta Essentia supernatans, describuntur apud DEJEAN *distill.* p. 102.
- Ad Polygonatum 1241. Infusum aquosum amarum grate balsamicum, extractum amarum balsamicum

- eum. Tinctura spirituoſa amara: extractum mellis & cere odore amarius *CARTHEUSER. ed. nov. II. p. 510.* Odoramenta ad capillos ſubit *DEIEAN diſtill. p. 436.* Folia ante foliitium flavo tingunt *GUNNER p. 68.*
- Ad Hyacinthum 1278. Saccharum pulchro colore caeleſti tingit *DEIEAN diſtill.*
- Ad Epipactin 1299. Huc icon *OEDER. t. 345.*
- Ad n. 1301. Nuper detectum eſt, ex Ari feminibus bonum panem coqui poſſe, ſi acrimonia expurgata fuerit. Ex radicis tamen Kulkas uſu fluxus ſanguinis *NIEUHOF edit BARROW T. VI. p. 139.*
- Ad n. 1304. Sparganium natans eſſe, quod pro *VALISNERIA* habuerat, *Cl. LA CHENAL.*
- Ad n. 1318. Baſileæ vulgo naſci *Cl. LA CH.*
- Ad n. 1320. Circa Mülhuſiam & ad pedem m. *Balloſe* ſe legiſſe *LA CHENAL.*
- Ad n. 1344. Perſuadetur vir *Clar.* ſola ætate diſferre. Mihi æque perfectæ exempla videntur, quæ minima.
- Ad Caricem 1364. Iconem dedit *OEDER. t. 308.*
- Ad n. 1382. *B.* Vere omnino diſferre perſuadetur *Cl. LA CHEN.*
- Ad n. 1383. dele locum natalem Baſileenſem.
- Poſt 1389*. *CYPEROIDES* alpinum pumilum *Caryophyllatæ* foliis ad radicem confertis, *SCHUCHZER. H. ſicc. Folia* lata, glabra, ad duas lineas. Spica ſæpe unica, ovata, glumis ovato lanceolatis ſpadiceis, oris albis. Accedit non ſemper altera ſpica feminina, erecta, pauciflora, ſature ſpadicea. Diſfert a *Saxatili* foliis latis. Caulis vix palmaris.
- Ad n. 1405. Baſileæ vulgo *Cl. LA CH.*
- Ad Secale 1425. Morbus ex Secali corniculato convulſivus artuum fiebat, ut ne digitos quidem recte extendere poſſint, neque flectere. Una vertigo aderat, & deliria. Clavi plus dant farinæ, quam bona grana, & ineſt iis aliquid etiam magis inebrians, quam opium: panis inde fetidus paratur, & ſpiritus valde inebrians,
- COTHENIUS* in *SCHREBERI Saml.* Amiferunt aliqui digitos manuum pedumque, etiam artus. Præcedit laſtitudo diurna, ſequuntur artuum frigora, tunc ſtupor & inſenſibilitas, & tamen maximus dolor, noctu cum calore ingraveſcens. Denique gangræna accedit *LANG.* De eadem gangræna *Mem. præſentis T. II.*
- Ad Triticum 1428. Baſileæ vulgo provenit *LA CH. & 1432. ID.*
- Ad Feſtucam 1445. Baſileæ naſcitur.
- De Poa 1454. dele locum natalem Baſileenſem.
- De Poa 1493. Suſpicatur vir *Cl.* pertinere ad 1487.
- Ad Bromum 1501. etiam arifſis recurvis reperiri *ID.*
- Ad Bromum 1503. Baſileæ vulgarem eſſe.
- Ad Bromum 1507. in pratis *Onobrychide* confectis frequens.
- Ad Arundinem 1515. Arundinis radix decoctæ datur ad menſes pellendos & lochia *LIEUTAUD Précis mat. med. p. 390.*
- Negat *IDEM* Hordeum 1538. Baſileæ provenire. Sed *Alopecurum* utique 1539.
- Ad 1597. Acetofæ libra una dat drachmas ſeptem boni ſalis eſſentialis, olei & ſpiritus drachmas duas, & ſalis fixi grana ſexaginta *LA GARAY Ep. 182.*
- Ad 1611. Mororum ſuccus eſt ex melioribus diſſolventibus calculi, quem intra quintum diem emollit *LOBB. c. 5.*
- Ad Quercum. *Vellanedæ* calyx eſt glandium, quo coriarii utuntur cum gallis, *TAVERNIER. I. p. 95.*
- Ad Salicem albam 1635. Duodecim ſe homines ſanaffe febre quotidiana aut tertiana laborantes, pulvere corticis ſalicis albæ uberius dato *CLOSS poſt. variol. obſ. 28.*
- Ad Salicem 1644. Miſit *Cl. GAGNEBIN* exemplum foliis utrinque lanuginofis, cætera ſimile. Ea fuerit *Salix pumila*, foliis utrinque candidantibus & lanuginofis *RAJ. Syn. III. t. 19. f. 3.*

ADDENDA

ad Tom. III.

Part. III. n. 2165. adde 2165*. TRICHIA petiolata, gregaria, nigra, capitulo cylindrico, STEHELINUS iconem miserat, adfinem Clathroidastro.

2252. AGARICUM album, tenue, crustis subrotundis. †

In cortice fagi etiam Cl. GAGNEBIN.

Inseparabiles sunt crustæ, papyraceæ tenuitatis, exiguæ, vix semunciales, albæ, complicatæ quasi & fulcis irregularibus distinctæ, levissimæ.

2262. AGARICUM subhirsutum, miniatum, inferne planum. †

In ramis abietis albæ.

Crustæ sunt crassulæ, pene coriaceæ, fere pezizæ similes, figuræ subrotundæ, paululum cavæ, non tamen ut possis ad pezizam referre, etfi

juniores dum prodeunt, partim cavæ sunt, partim ad modum capituli clausæ, minimæ, acicula non majores: superficies tota subhirsuta, caro intus alba.

2366*. AMANITA petiolo procero, squamoso, anulato, pileo conico, squamoso, subspadiceo, laminis albis. †

Fungus 23. SCHEFFERI.

In sylvis abiegnis.

Petiolus basi bulbosa, procerus, semipedalis, squamis bono ordine dispositis, ut quasi plures ex radice anulos efficiant. Anulus persistens, membranaceus: supra eum cylindricus petiolus producitur, lineis elevatis, aliquo villo obductus. Lineæ abeunt in laminas albas, crassas. Pileus conicus, latus, spadiceus, totus squamis efflorescit, ad oras striatus.

INDEX